

τή και αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τῆς χώρας τῶν Μωαβιτῶν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς Πατρίδα. Αἱ δύο αὐτῆς νύμφαι καὶ τοὶ ἀλλόφυλλοι, ὡς ἐρρέθη, ἠγάπων εἰλικρινέστατα καὶ ἐσέβοντο ὑπερβολικὰ τὴν πενθερὰν αὐτῶν. Διαμένονσαι δὲ πάντοτε πλησίον αὐτῆς ἐπεθύμουν νὰ ἀνακουφίζωσι τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ὄφρα-νεῖαν τῆς πενθερᾶς αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἡ Νωεμὶν ἀποφασίσασα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐξῆλθεν «ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἐκεῖ» εἴτε ἐκ τῆς οἰκίας δηλαδὴ ἔνθα κατῴκει, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ διέμενεν, ἠκολούθησαν δὲ αὐτὴν καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, μὴ θελήσασαι ν' ἀποχωρισθῶσι τῆς σεβαστῆς αὐτῶν πενθερᾶς καὶ μητρὸς. «Καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα». Ἡ Ὁρφὰ καὶ ἡ Ρουθὴ δὲν ἠθέλησαν ποσῶς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Νωεμὶν οὐδὲ νὰ πείσωσιν αὐτὴν νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ γῇ Μωάβ, τοῦναντίον ἔδειξαν ἀμφοτέρωι μεγάλην προθυμίαν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν πενθερὰν αὐτῶν καὶ νὰ ὑποβληθῶσι μετ' αὐτῆς εἰς τοὺς κόπους καὶ τοὺς κινδύνους τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ Νωεμὶν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς παρεδέχθη τὴν προθυμίαν καὶ εὐχαρίστησιν, τὴν ὅποιαν ἡ Ὁρφὰ καὶ ἡ Ρουθὴ ἔδειξαν πρὸς αὐτὴν, ἐπομένως καὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀγάπην· διὰ τοῦτο καὶ ἀνεχώρησαν καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτῶν, καὶ ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶχον προχωρήσει ἐπὶ πολὺ, ὅτε ἡ Νωεμὶν μετέβαλε γνώμην περὶ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, δι' ἣ καὶ ἤρξατο προτρέπουσα αὐτὰς νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὰς μητρικὰς αὐτῶν οἰκίας.

«Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς. Πορεύεσθε δὴ, ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς τὸν οἶκον μητρὸς αὐτῆς. Ποιῆσαι Κύριος μετ' ἡμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ. Δὴν Κύριος ὑμῖν καὶ εὗρητε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κατεφίλησεν αὐτάς. Καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν καὶ εἶπαν αὐτῇ. Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου».

(ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ὑπάρχει συλῆδον πάσα ἀρετὴ.
Αριστοτέλης
 Ἐσχάτη ἀδικία εἶναι τὸ νὰ φαίνεται τις ὅτι εἶναι δίκαιος ἐν ᾧ δὲν εἶναι.
Πλάτων
 Μηδένα μηδέποτε νὰ δικάσῃς πρὶν ἀκούσῃς τὴν ἀπο-

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ ΤΑ ΚΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ἐνα κοπάδι αἰγῶν ἠκολούθει μίαν ἡμέραν πειθῆ-νιον τὸν ὁδηγόν του τόσον διὰ τῶν μᾶλλον σκολιῶν ὁρῶμων, ὅσον καὶ διὰ τῶν μᾶλλον πολυσυχνάστων με-γάλης τινὸς πόλεως. Ἐἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερὰ ἐπήγαι-νεν ἐκεῖνος, εἴτε ἀνήρχετο, εἴτε κατήρχετο τὰ ζῆα του ἀκολουθοῦσαν πάντοτε τὸ ταχύ του βῆμα. Οἱ διαβάται ἐσταματοῦσαν θαυμάζοντες πῶς ἔκαμε τόσον πειθαρχικὰ τὰ δύστροπα ἐκεῖνα καὶ ἄλογα ζῆα. Τέλος ἐφίλα-σεν ἔμπρὸς εἰς μίαν θύραν, τὴν ὅποιαν ἤνοιξε. Τὸ κοπάδι τὸ ἠκολούθησε καὶ ἐκεῖ, ὕστερον δὲ ἀπὸ ὀλίγας στιγμᾶς ἐξῆλλε μόνος του.

— Ἐπάτέ μου, τῆ εἶπε τότε ἕνας διακότης, πῶς ἠμ-πορεῖτε νὰ ὁδηγήτε τόσον εὐκόλῃ τὸ μεγάλο αὐτὸ κοπάδι; Πρέπει νὰ κατέχητε κανένα μυστικόν.

Ἀπλοῦστατον, εἶπεν ὁ ὁσκόζ. Βλέπετε αὐτὸν τὸν σάκκον μὲ κοουκιά, τὸν ὅποιον κρατῶ ὑποκάτω ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι μου; Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀφήνω νὰ πέ-φτουν μερικὰ ἀπ' αὐτά. Καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου αὐτὰ τὰ ζῆα μὲ ἠκολούθουν εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ κόβου.

— Καὶ ποῖα εἶναι ἡ θύρα αὐτή, διὰ τῆς ὅποιας εἰσώρμησαν;

— Ἡ θύρα τοῦ σφαγείου.

— Ἀπαξ καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ, νομίζω ὅτι δὲν τοῖς δίδετε πλέον κοουκιά.

— Ὅχι βέβαια εἰς τὸ σφαγεῖον μέσα ὅν ἔχει πλέον κοουκιά. Ἀφοῦ τὰ βάλω μέσα, ὁ σκοπὸς μου ἐξεπλη-ρώθη, καὶ τὰ κοουκιά μου τὰ φυλάττω δι' ἄλλα πλέον γίδια.

Παρόμοιον τι ἀκριβῶς δὲν συμβαίνει καὶ εἰς τὸν κό-σμον; Ὁ διάβολος δὲν θιάζει κανένα· ἀντὶ κοουκίων ὁ-μῶς σκορπίζει θέλγητρα καὶ δολιώματα εἰς τὸν δρόμον τὸν φέροντα πρὸς τὸν Ἄδην. Εἰς τὸν ἕνα παρουσιάζει ψυχοβλαβῆς τι ἀνάγνωσμα, εἰς τὸν ἄλλον ἠθοφθόρον θαι-σκέδασιν καὶ εἰς ἄλλον εἰκόνα τινα ἄσπερνον. Εἰς τὴν δεῖνα νέαν κόρην κάποιον καλλωπισμόν· εἰς τὸν τάδε νέον ἕνα ποτήρι οἰνοπνεύματος· εἰς τοῦτον ἐδῶ ἕνα εἰ-σιτήριον θεάτρον· εἰς ἐκεῖνον ἐκεῖ ὀλίγον χρυσόν.

Ἐνα κοῦκι δὲν εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ ἐπικίνδυνον μο-νάχον του· καὶ ὅμως δι' αὐτοῦ τὸ κοπάδι ὁδηγήθη εἰς τὸ σφαγεῖον· τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἰδικὰ μας πράγματα· ἀβλαβῆ κατὰ τὸ φαινόμενον, γίνονται ἐν τούτοις ἀρχὴ τῆς καταστροφῆς μας. Βαδίζομεν, καὶ ὁ διάβολος μᾶς σύρει ὀπίσω του προσφῆρων ὡς δολιώματα περισσοτέρους χορούς, περισσότερα θεάματα, περισσό-τερα γλέντια, ὠραιότερα τουαλέττας, περισσώτερον χρέμα, πλείονας ἡδονάς. Καὶ τὸ τέλος; Ἡ ὀλεθρία θύρα κλείεται ὀπίσω μας, ἐξακολουθεῖ νὰ παγιδεύῃ ἄλ-λους μικροὺς μὲ τὰ κοουκιά του.

λογίαν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ὁ μηδέποτε ἀδικῶν δὲν ἔχει χρεῖαν οὐδενὸς νό-μου.

Τῶν μεγάλων ἀνδρῶν μεγάλα εἶναι αἱ παρὰ τοῦ Θεοῦ τιμωραὶ.

Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὅς τὰ πανθ' ὄρα.

Ἡολόδος

Πλάτων

Ἡρόδοτος